

İliklerime Kadar Isınacağım

– Kazım Gök · 07 Aralık 2021

Kanadına taş değmiş serçe gibi
Yerde çırpınıyor sonbahar

Bahara yürüse ayağına dolanacak kış

Heybesini zemheri ile doldurmuş yokluđun
İkide bir vuruyor
Zerzeli yüreğimin kapı tokmağını

Her gece penceresine naylon çekili
Rüyama buyur ediyor çaresizliđim

Dudaklarında tarihi geçmiş bir ılık
Arkana düşüp geliyor İskender

Eliyle asıyor aynasını
Kerpiç duvarımın budağına

Titreyerek flotal bakıyorum
Çarşaf gibi kaç fersah uzaklığa
Siperden çıkacakken zıpkınlanıyor ateşin

Baş köşede oturan yokluğun
Bir taş atımı
Kıskanıyor aynayı

Cam kırıkları çullanıyor
Tabanı yumuşak uykuma

Kanlı acım kaldıraç oluyor göz kapaklarıma

Konserve umudumun önündeki şişede
Bir atımlık kuru fesleğen kokunu
Burnuna çeken rençber duygularım

Nadasa bıraktığım dolunayın
Gümüş çerçevesine
Noktalı siyah beyaz resmini
Kara saban ile ekiyor

Elbet bir gün gövereceksin
Elinde bir tepsi yaz ile
O zaman ateşe vereceğim
Ela gözlerinin harmanını
Uzun uzun bakıp ısınacağım
İliklerime kadar